

FRANČIŠKOV SVETNI RED SLOVENIJE

PRIROČNIK ZA VZGOJO

ČAS ZAČETNE VZGOJE V FSR

Avgust 2006

Sprejel in izdal Narodni svet FSR Slovenije, junij 2006.

UVOD

1. Čas začetne vzgoje

Čas začetne vzgoje (noviciat) se začne s sprejemom kandidata (G.K. člen 39) in sklene z zaobljubo po obredu, kot je opisan v Obredniku FSR (G.K. člen 41 – 42).

Traja najmanj eno leto (G.K. člen 41).

Vzgoja v tem obdobju usmerja kandidata k zrelosti v treh razsežnostih:

človeški, krščanski in frančiškovski ter ga pripravlja na posebno in učinkovito služenje bratom in sestram, narodu in Cerkvi.

2. Program za čas začetne vzgoje

A) Deleženje na srečanjih krajevnega bratstva, letnih srečanjih pokrajinskega in narodnega bratstva

B) Posebna srečanja, katerih namen je dozorevanje poklica, spoznavanje Vodila in Konstitucij ter izkustvo evangeljskega življenja v bratstvu.

Teme posebnih srečanj:

1. Odgovoriti Božjemu klicu – poklic svetnega frančiškovca.
2. Izpolnjevati evangelij našega Gospoda Jezusa Kristusa.
3. Slediti zgledu svetega Frančiška Asiškega.
4. Živi udje Cerkve.
5. Spokorni bratje in sestre.
6. Življenje v bratstvu.
7. Molitveno in zakramentalno življenje.
8. Ljubezen do Marije.
9. Glasniki veselja, miru in upanja.
10. Graditelji bratskega in evangeljskega sveta.
11. Odnos do stvarstva.
12. Obljuba evangeljskega življenja.

C) Konkretno izkustvo služenja in apostolata (npr. v krajevnem bratstvu, v Cerkvi, v župniji, v karitativnih ustanovah, v vsakdanjem življenju) – G.K. člen 40.

D) Duhovne vaje

Če je le mogoče, naj bodo povezane z romanjem v Assisi.

3. Izvajanje programa

Za izvajanje programa za čas vzgoje je odgovoren svet krajevnega bratstva (G.K. člen 50,1 in Narodni statut 12,4).

Svet KB odloča o sprejemu in dovoljuje zaobljubo novim bratom in sestram (G.K. 50, 2a).

Kot prvi je za vzgojo odgovoren predsednik KB (Vodilo 21), posebno nalogo pri vzgoji kandidatov imata učitelj vzgoje (G.K. člen 50,3) in duhovni asistent, katerega poglobljena naloga je posredovati Frančiškovo duhovnost (G.K. člen 90).

Odgovorni za vzgojo naj poskrbijo, da bodo srečanja potekala v prijetnem ozračju, ki omogoča sodelovanje, sproščeno komunikacijo in medsebojno zaupanje. K temu lahko animatorjem pripomorejo tudi različne dinamike, ki so priložene na koncu katehez.

Kadar je skupina večja (več kot 7), je pri pogovoru na postavljena vprašanja primerna delitev v skupine. S tem je omogočeno aktivnejše sodelovanje večjega števila bratov in sester. Pogovor je zelo pomemben del srečanja.

Pri katehezah niso obvezne predlagane pesmi. Mogoče je izbrati drugo pesem, ki jo poznajo ali po svoje oblikovati molitev (npr. molitev rožnega venca, po namenu ...).

Voditelji naj za kandidate za vsako srečanje sproti kopirajo kateheze.

Kateheze so sestavljene na osnovi Smernic za vzgojo, ki jih je izdal Mednarodni svet FSR, Vodila in Generalnih konstitucij FSR.

KATEHEZE ZA ČAS ZAČETNE VZGOJE

1. ODGOVORITI BOŽJEMU KLICU - POKLIC SVETNEGA FRANČIŠKOVCA

Molitveno bogoslužje

Pesem: **S skupno pesmijo prosimo**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Zahvalimo se Gospodu za luč njegovega Duha in ga prosimo za njegovo nenehno vodstvo.

Ljubljani Oče, zahvaljujemo se ti, da razsvetljuješ pot v življenju teh sester in bratov ter za njihovo voljo, da se odzovejo tvojemu klicu.

Vsi: »Uči me, Gospod, svojo pot in vodi me po ravni stezi!«

Berilo: Mr 1, 16-20.

Ko je šel ob Galilejskem jezeru, je zagledal Simona in Andreja, Simonovega brata, ki sta metala mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča. Jezus jima je rekel: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi!« Takoj sta pustila mreže in šla za njim. Ko je šel malo naprej, je zagledal Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ki sta bila tudi v čolnu in popravljala mreže. Takoj ju je poklical. In pustila sta očeta Zebedeja z najemniki v čolnu ter odšla za njim.

Sledi spodbudna beseda duhovnega asistenta.

*****

Iz Vodila FSR, člen 1:

Med duhovnimi družinami, ki jih je Sveti Duh vzbudil v Cerkvi, združuje Frančiškova družina vse tiste člane božjega ljudstva, laike, redovnike in duhovnike, ki čutijo, da so poklicani, hoditi za Kristusom po stopinjah svetega Frančiška Asiškega.

Na različne načine in v raznih oblikah, toda v živi medsebojni povezavi, žele uresničiti v življenju in pri poslanstvu Cerkve karizmo skupnega serafskega očeta.

Poklicani k svetosti

(IZ PISMA ŠTIRIH GENERALNIH MINISTROV FRANČIŠKOVSKIH DRUŽIN)

Krščanski laiki živijo v svetni resničnosti skrivnost svoje poklicanosti k svetosti: »Svetnik najbolj čudovito pričuje o dostojanstvu Kristusovega učenca ... Poklicanost k svetosti je zakoreninjena v krstu ... Življenje v Duhu ... spodbuda in zahteva v vseh in v vsakem kristjanu, da hodi za Jezusom in ga posnema.«

Razmišljanje:

Jezus je rekel: »Bodite popolni, kakor je popoln vaš Oče v nebesih.«

Ob krstu vsak kristjan prejme seme novega življenja, ki se hrani in neguje na poseben način: z delovanjem Svetega Duha, ki po zakramentih in na mnoge druge načine deluje v nas in daje, da seme novega življenja raste, vzcveti in obrodi sadove. Kako novo življenje raste in koliko sadov obrodi, je sorazmerno z našim odzivom.

Vsi krščeni v Cerкви smo poklicani, da z molitvijo, služenjem in širjenjem evangelija Jezusa Kristusa, pričujemo o stvariteljski ljubezni Boga, ki se je še posebej razodela po odrešilni ljubezni in pokorščini Jezusa. Svoj poklic naj bi izvrševali v polnosti, ne da bi pri tem opustili še tako majhno priložnost, ki nam jo ponuja naš stan in življenje.

Jezus je rekel učencema: »**Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi!**« (Mr 1, 17.) To vabilo velja tudi nam. Hodimo za njim in postali mu bomo podobni. Naša spremenjena pot oziroma naša preobrazba pa se mora videti v spremenjenem odnosu do bližnjih in do sveta. Kristus nas je obsipal z obilnimi darovi milosti. Kar smo prejeli, smo dolžni dajati naprej: deliti, skrbeti, podpirati, odpuščati in dajati življenje. Brez zadržkov, z vso ljubeznijo. In to je jedro našega poklica.

Laiki izpolnjujejo svoje poslanstvo doma, znotraj svoje družine, na delu, v prostem času na področjih, v okoliščinah in na načine, ki za klerike niso možni. Zategadelj je vloga laikov za Cerkev življenjskega pomena in je nenenadomestljiva.

V zgodovini Cerkve je zavest o pomenu poklica laikov velikokrat zanihala. Da je popolnil vrzeli in potrebe Cerkve, je Sveti Duh velikokrat deloval po posameznikih – izbrancih. Včasih je okoli teh posameznikov poklical tovariše, ki so se zbrali v družbo ali družino, in pomagali dovršiti izbrančev poslanstvo. Tako je bil Sveti Frančišek poklican, da popravi Kristusovo Cerkev in člani Frančiškovega svetnega reda so del njegove družine, ki se zbira okoli njega. Kot dediči značilnosti svojega serafinskega očeta posnemajo njegov zgled in dopuščajo, da Sveti Duh v njih neguje in hrani seme, zasejano pri krstu. Zato rastejo. Raste tudi njihova potreba po enosti s Kristusom, po

ljubezni do Kristusa. V njih raste potreba, da gradijo Cerkev z zvestobo, ki je značilna za sv. Frančiška. Raste pa tudi potreba, da Kristusa oznanjajo svetu. Njihovo življenje je preprosto življenje molitve in nenehnega spreobračanja, da bi bili bolj na voljo Gospodu in mu bili v ljubezni podobni.

Sveti Duh jih je pritegnil k temu načinu življenja in duhovnosti. Za njih je pripravljena smer in podpora, ki jim je na njihovi poti potrebna. Nanjo stopajo po zaobljubi. Pred Kristusom in njegovo Cerkvijo izrečejo svoj namen, da bo Jezus Kristus kraljeval v njihovih srcih in da bodo na razpolago za širjenje njegovega kraljestva vsepovsod. To je njihov odgovor Božjemu klicu.

Vprašanja za pogovor:

V Svetem pismu najdemo veliko navedkov, ki govorijo, kako je Sveti Duh deloval v Jezusu: Luka pripoveduje, da je bil Jezus »poln Svetega Duha in Duh ga je vodil štirideset dni po puščavi.« Po tem, ko je bil skušan od hudiča, se je Jezus »v moči Duha vrnil v Galilejo in moč Svetega Duha je bila z njim.«

Prišel je v Nazaret. »V soboto je šel v shodnico, kakor je bil navajen in prebral je mesto v Izaiju, ki je govorilo o njem: »Gospodov duh je nad menoj.«

1. Poglej na svoje življenje v zadnjih letih in se skušaj spomniti, kako in kdaj si ti izkusil Božjo roko v svojem življenju in delo Njegovega Duha.
2. Kaj tebi osebno najbolj pomaga prepoznavati Božjo voljo?
3. Kaj te privlači v Frančiškovem načinu življenja?

Zaključna molitev:

Voditelj: Prvim članom našega Reda je Frančišek dejal: »Neveste našega Gospoda Jezusa Kristusa smo, kadar je po Svetem Duhu verujoča duša združena z njim.

Njegovi bratje smo, kadar izpolnimo voljo Očeta v nebesih.

Matere smo, kadar ga nosimo v svojem srcu in telesu s pomočjo božanske ljubezni in čiste ter vdani vesti; rodimo ga po posvečenem življenju, ki mora biti drugim svetel zgled.

Za prihodnji mesec:

V tem mesecu si vsak dan vzemi čas za molitev. Pomembno je, da bo to tvoja molitev, ne zgolj ponavljanje obrazcev. Lahko moliš s stavki iz Svetega pisma.

Odlomki Svetega pisma:

Mt 5, 3-12; 43-48

Jn 15, 26-17

Mr 12,28-31

Rim 8, 8-11; 14-17

Kol 2, 6-7,12.

Kol 3, 12-15

Ef 1, 3-8

Ef 4, 11-13.22-24

2. IZPOLNJEVATI EVANGELIJ NAŠEGA GOSPODA JEZUSA KRISTUSA

Molitveno bogoslužje

Pesem: **V nebesih sem doma**

Voditelj: V imenu Očeta, in Sina, in Svetega Duha. Amen.

»Naša duša čaka Gospoda: on je naš pomočnik in ščit. Njega se torej naše srce veseli, v njegovo sveto ime zaupamo.«

Vsi: »Tvoje usmiljenje, Gospod, bodi nad nami, zakaj vate zaupamo.«

Berilo: Mt 11,25- 30

Tedaj je Jezus rekel: »Slavim te, Oče, Gospod nebes in zemlje, da si to prikril modrim in bistrim, razodel pa malim. Da, Oče, tako ti je bilo vseč. Vse mi je izročil moj Oče in nihče ne pozna Sina kakor le Oče, in nihče ne pozna Očeta kakor le Sin, in komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vas bom poživil. Sprejmite moj jarem nase in učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen, in našli boste mir svojim dušam; kajti moj jarem je znosen in moje breme je lahko.

Sledi spodbudna beseda duhovnega asistenta.

*****

Iz Vodila FSR, člen 4:

Vodilo in življenje Frančiškovich bratov in sester v svetu je: izpolnjevati evangelij našega Gospoda Jezusa Kristusa po zgledu svetega Frančiška Asiškega, ki ga je Kristus navdihoval in mu bil v središču življenja z Bogom in ljudmi. Kristus, dar Očetove ljubezni, je pot k Očetu; je resnica, v katero nas uvaja Sveti Duh; je življenje, za katero je prišel, da bi ga dal v izobilju.

Frančiškovi bratje in sestre v svetu naj si prizadevajo, da bodo pogosto prebirali evangelij, ko prehajajo od evangelija v življenje in iz življenja k evangeliju.

Iz Katekizma katoliške Cerkve

131. »V božji besedi je vsebovana tolikšna sila in moč, da je ta božja beseda za Cerkev opora in življenjska čilost, za otroke Cerkve trdnost vere, hrana duše ter čisti in neusahljivi studenec duhovnega življenja.«

133. Cerkev »vse v Kristusa verujoče (...) močno in na poseben način spodbuja, naj si s pogostnim branjem Svetega pisma pridobijo 'vzvišeno spoznanje Kristusa Jezusa' (Flp 3,8). 'Nepoznanje Svetega pisma namreč pomeni nepoznanje Kristusa' (sv. Hieronim)...

Razmišljanje:

Na klic k svetosti ne odgovorimo, če se osredinimo nase in na to, kako sami živimo, temveč s tem, da se osredinimo na Kristusa, da njegove vrednote, kolikor je le mogoče, postanejo naše vrednote in vrednote sveta, ki nas obdaja. K zveličanju se bližamo po prinašanju svetósti v minljivi svet. To počnemo v skladu z besedo našega Očeta Stvarnika in z močjo njegovega Duha. Božji svet nas še posebej nagovarja po Svetem pismu in po Cerkvi, ki jo je ustanovil. Če poslušamo Božjo besedo in izpolnjujemo Njegovo voljo, potem prepoznamo, da Bog želi svet, ki je napolnjen z radostjo, veseljem in mirom, kjer Božja ljubezen žari, ker smo ji dovolili žareti v nas in po nas. Frančiškov zgled nam kaže, kako je on to storil, in še danes lahko gledamo čudovite posledice Frančiškove predanosti Božji volji.

Sv. Frančišek je pri sveti maši, med branjem evangelija, zaslišal Božji glas in prepoznal Božjo voljo. Tudi Gospodovo potrditev o poklicu brata Bernarda iz Quitavalle je dobil na enak način, v evangeliju.

»Dobival je veliko gorečnost v svetopisemskih besedah in potem, ko jih je slišal, jih je izpolnil s sladkostjo.« Ko je videl, da je Gospod Bog dnevno množil njihovo število, je zase in za brate - takratne in bodoče, preprosto in v nekaj besedah oblikoval navodila za življenje. Da bi zadobili popolnost, po kateri je sam hrepenel, je za večino besedila uporabil kar citate iz Svetega pisma. V njegovem Vodilu iz leta 1221, ki ga je potrdil papež Honorij III., je pozival svoje brate: »Zvesto se držite besed, življenja, učenja in evangelija našega Gospoda Jezusa Kristusa.«

Čeprav je premišljevanje Svetega pisma bistveni del odkrivanja Jezusa in načina življenja, pa naši nagibi niso vedno ustrezni. Sv. Frančišek je poznal tveganje in je opozarjal brate, ki so študirali Sveto pismo, naj bodo previdni, da ne bodo zanemarjali molitev in pomoči: »Ne smejo ga premišljevat samo zategadelj, da bi imeli kaj povedati. Premišljevat ga morajo tako, da bodo udejanili, kar so se naučili, in opogumili še druge,

da bodo tako delali. Želim, da so moji bratje pravi učenci evangelija in da napredujejo v poznavanju resnice tako, da bodo rasli v preprostosti.«

Življenje sv. Frančiška je bilo veliko bolj zgovorno kot njegove besede, ko je šlo za poučevanje, kako ravnati. »V vsem je sebe podvrgel evangeliju,« nam govori sv. Bonaventura, »in vztrajno ga je poskušal dobesedno izpolnjevati.«

»Nekoč je prebral nekaj v svetih knjigah in doúmel pomen, zato je o tem velikokrat meditiral.« Njegov najvišji namen, njegovo glavno hrepenenje, njegov najvišji cilj je bil: držati se svetega evangelija v vseh rečeh ter s popolno budnostjo, z vso gorečnostjo, z vsem hrepenenjem svojih misli in z vso vnemo svojega srca 'slediti učenju in stopinjam našega Gospoda Jezusa Kristusa'. Skozi vztrajno meditacijo si je priklical v spomin Jezusove besede in se s predirno pozornostjo spominjal njegovih dejanj.

Ko zaradi bolezni ni več obiskoval maše in so mu njegovi bratje brali evangelij tistega dne, je razložil učinek: 'ko ne spremljam maše, občudujem Jezusovo Telo z očmi duše v molitvi, prav kakor ga občudujem, kadar ga vidim pri maši.'

Vso Frančiškovo življenje je govorilo o Kristusu in je prenašalo evangeljsko sporočilo. V resnici je bil poslan od Boga, da bi razširjal evangelij. Goreče ga je oznanjal, podoben reki, ki teče iz raja in razširja vodo evangelija širom cele zemeljske oble z nežnim zalivanjem. Z dejanji je učil pot Sina Gospodovega in njegov nauk o resnici. »Iz vsega svojega telesa je naredil jezik.«

Čeprav je način služenja, h kateremu smo mi poklicani, drugačen, nam je vendarle pot znana, ne glede na majhnost, ki jo občutimo ob boku sv. Frančiška. To naj nas ne skrbi. Naše Vodilo, »zvesti posnetek evangelija«, v Frančiškovem slogu izraža evangeljsko sporočilo današnjemu svetu. Mi moramo samo dopustiti, da zaživi v nas in po nas.

Vprašanja za pogovor:

1. Ali pogosto bereš Sveto pismo?
2. Podeli z nami izkušnjo, ko si za svojo molitev uporabil odlomek iz Svetega pisma. Kje si imel težave oziroma v čem ti je bil odlomek v pomoč.
3. Kako te Frančiškov odnos do Svetega pisma nagovarja?
4. Živeti evangelij pomeni biti z Jezusom v vsem, kar smo in kar počnemo. Kako glede na to vidiš svojo nadaljnjo pot? Kako boš uresničil svoje želje in namen, da boš živel na tak način?
5. Kako boš uporabil svoj značaj, temperament, okolje in talente za bolj evangeljsko življenje? Ali lahko predpostaviš težave oziroma prednosti, ki jih imaš? Razmisli o

tem, kje bi lahko najbolj uporabil dediščino in osebne darove, da bi živel evangelij v istem smislu kot sv. Frančišek.

6. V prihodnjem mesecu razmisli ob konkretnih situacijah, kje in kdaj je Jezus ravnal drugače kot ti. Primerjaj življenje, ki temelji na njegovih vrednotah, posredovanih v evangeliju in Cerkvi, z načinom življenja današnjega sveta.

Zaključna molitev

Vsemogočni, večni, pravični in usmiljeni Bog,
daj nam ubogim, da bomo zaradi tebe delali,
kar vemo, da hočeš,
in vedno hoteli, kar je tebi všeč;
da bomo notranje očiščeni, notranje razsvetljeni
in vžgani z ognjem Svetega Duha,
mogli hoditi po stopinjah
tvojega ljubljenega Sina,
našega Gospoda Jezusa Kristusa
in le po tvoji milosti priti k tebi, Najvišji;
ti, ki v popolni Trojici nedeljivo Eden
živiš in kraljuješ v slavi, vsemogočni Bog,
na vse vekov. Amen.

Nadaljuj z molitvijo in premišljevanjem ob odlomkih Svetega pisma. Razmišljaj o izbranem besedilu. Pogovori se o njem z Gospodom in mu dovoli, da vodi tvoje življenje. Oblikuj sklep in ga uresničuj.

Za prihodnji mesec:

Odlomki Svetega pisma:

Mt 11,25-30

Mr 16,15-16

1 Jn 1,1-4

Jn 13,12-17

Jn 10,1-16

Jn 14,6

Kol 1,15-20

Fil 1,27

Jn 8,12.

3. SLEDITI ZGLEDU SV. FRANČIŠKA ASIŠKEGA

(Pri tem srečanju je primerno, da nanj povabimo nekaj članov FSR kot pričevalcev, da se bodo novinci z njimi lahko pogovorili.)

Molitveno bogoslužje

Pesem: **V raju blaženem kraljuješ**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

O, vzvišeni in veličastni Bog,
razsvetli temine mojega srca.
Daj mi pravo vero, trdno upanje
in popolno ljubezen,
razumnost in spoznanje, o Gospod,
da se bom držal tvoje svete in resnične zapovedi. Amen.

Vsi: »Uči me, Gospod, svojo pot in vodi me po ravni stezi.«

Berilo: Jn 15,1-12

Jezus je resnična vinska trta

»Jaz sem resnična vinska trta in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko na meni, ki ne rodi sadu, odstrani; in vsako, ki rodi sad, očiščuje, da rodi še več sadu. Vi ste že čisti zaradi besede, ki sem vam jo povedal. Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor mladika ne more sama roditi sadu, če ne ostane na trti, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni. Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete storiti ničesar. Če kdo ne ostane v meni, ga vržejo proč kakor mladiko in se posuši. Te mladike poberejo in vržejo v ogenj in zgorijo. Če ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas, prosíte, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. V tem je poveličan moj Oče, da obrodite obilo sadu in postanete moji učenci.

Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni!

Če se boste držali mojih zapovedi, boste ostali v moji ljubezni, kakor sem se tudi jaz držal zapovedi svojega Očeta in ostajam v njegovi ljubezni.

To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno.

Sledi spodbudna beseda duhovnega asistenta.

*****

1. Iz Vodila FSR, člen 2 in 3:

V okviru te družine ima Frančiškov svetni red svoje posebno mesto.

Oblikuje se kot organska zveza vseh katoliških bratstev, ki so raztresena po vsem svetu in odprta vsem skupinam vernikov. V njih se bratje in sestre, ki jih spodbuja Duh, da bi v svojem svetnem stanu dosegli polnost ljubezni, z obljubo obvežejo živeti po zgledu svetega Frančiška in s pomočjo tega Vodila, ki ga je potrdila Cerkev.

Sedanje Vodilo, po Memoriale Propositi - Spomenici o načinu življenja (1221) in po Vodilih, ki sta ju odobrila papeža Nikolaj IV. in Leon XIII., prilagaja Frančiškov svetni red zahtevam in pričakovanju Cerkve in spremenjenim razmeram časa. Vodilo razlaga Sveti sedež, bolj natančne določbe pa so v Generalnih konstitucijah in posebnih statutih.

Razmišljanje:

Frančiškova družina, ena od mnogih, ki jih je Sveti Duh vzbudil v Cerkvi, obstaja že skoraj osemsto let, vse od odgovora svetega Frančiška Jezusu in prvih privrženecv, ki jih je nagovoril Frančiškov način življenja. Pridružili so se Frančišku in Klari in postavili temelj moškimi in ženskim samostanskim redovom. Pripravili so tudi ureditev za vse, ki so ostali vključeni v svetno življenje.

Frančišek je imenoval sebe in svoje tovariše »manjši bratje« (Fratres Minores). Ti so postali poznani kot Prvi red. Kasnejša nesoglasja so botrovala nastanku treh vej prvega reda: frančiškanov (O.F.M), minoritov (OFM Conv.) in kapucinov (OFM Cap.) Vsak od njih ima svoj značaj in poudarek pri deljenju Frančiškove karizme.

Sveta Klara Asiška, ki je tudi želela živeti za iste ideale kot sv. Frančišek, je s svetnikovo pomočjo ustanovila Drugi red Ubogih sestra oziroma klaris, kot jih poznamo danes.

Laiki, ki so sledili Frančišku, so se imenovali Spokorni bratje in sestre. Kasneje so dobili skupno ime Tretji red sv. Frančiška. V določenem obdobju so nekateri izmed Tretjerednih bratov, v želji po popolnem posvečanju spokornemu delu, oblikovali redovne skupnosti. Imenujejo se Tretji regularni red (TOR). Zaradi jasnega razlikovanja med njimi in svetnimi frančiškovi, ki svoje življenje podarjajo Bogu po služenju v vsakdanjem svetu, je Tretji red sv. Frančiška preimenovan v Frančiškov svetni red (Ordo Franciscanis secularis) (FSO Franciscan secular order) red s svojim lastnim pravom.

Vse veje Frančiškove družine so na svoj način in na svojih področjih delovanja enako vpletene v življenje in poslanstvo Cerkve. Vsaka od njih je enako pomembna.

Frančiškova družina lahko v polnosti opravi svojo vlogo le s popolno vključitvijo vsake od vej na njenem specifičnem področju.

Vodilo FSR se sklicuje na naš red kot na »organsko zvezo.« Organsko pomeni 'uporabno' in tudi 'organizirano fizično strukturo kot telo'. Naš red je telo znotraj Cerkve in njeno orodje. Je združenje verujočih z značilnimi karakteristikami in je ustanova znotraj Cerkve, ki je sestavljena iz bratstev na različnih ravneh. Ima svojo uradno strukturo in se vodi v skladu z Zakonikom cerkvenega prava. Ima svoje Vodilo, svoje Konstitucije in posebne statute, potrjene s strani Cerkve. Člani odgovorijo klicu Duha z javno obljubo, da bodo »živeli evangelij po zgledu svetega Frančiška Asiškega.« To so značilnosti vsakega reda.

Svečana obljuba, ki jo naredijo člani FSR, je drugačna od obljube uboštva, čistosti in pokorščine, ki je značilna za samostanske redove. Prav tako člani FSR ne živimo v skupnostih in ne nosimo habita (redovne obleke). Naš red je svetni red.

Skupaj z ostalimi vejami Frančiškove družine si s svojo vero in z življenjem evangelija po Frančiškovem zgledu prizadevamo ohraniti živ njegov duh in ideale. Pri tem se krepimo z našim bratskim življenjem in z molitvijo, premišljevanjem, dialogom ter apostolsko dejavnostjo.

Vprašanja za pogovor z voditeljem:

Razmišljanje o FSR ob stavku iz Svetega pisma: »Vsi skupaj pa posnemajte mene, bratje, in se ozirajte po tistih, ki se vedejo po zgledu, ki ga imate v nas« (Flp 3, 17).

1. Kaj je FSR?
2. Za koga je primeren?
3. Kaj je njegov glavni namen?
4. Katere značilnosti ga opredeljujejo: a) kot red
b) kot frančiškov.

Vprašanja za osebno premišljevanje:

1. Ali je živeti evangelij po zgledu sv. Frančiška zame osebni izziv?
2. Kakšni dvomi in vprašanja se mi porajajo?
3. Katere so moje »sanje« ob vstopu v FSR? Kaj si želim?
4. Kako meni samemu lahko FSR pomaga na poti duhovne rasti?

Zaključna molitev:

Vsemogočni, večni, pravični in usmiljeni Bog,
daj nam ubogim, da bomo zaradi tebe delali,
kar vemo, da hočeš,
in vedno hoteli, kar je tebi všeč;
da bomo notranje očiščeni, notranje razsvetljeni
in vžgani z ognjem Svetega Duha
mogli hoditi po stopinjah tvojega ljubljenega Sina,
našega Gospoda Jezusa Kristusa
in le po tvoji milosti priti k tebi, Najvišji;
ti, ki v popolni Trojici nedeljivo Eden
živiš in kraljuješ v slavi, vsemogočni Bog,
na vse veke vekov. Amen.

Za prihodnji mesec:

Iz Svetega pisma:

Jn 20, 19-20

Jn 15, 1-15

Jn 3, 3-8

Mt 19, 16-22

4. ŽIVI UDJE CERKVE

Molitveno bogoslužje

Pesem: **Jezus, ti si vinska trta**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

»Gospod, spominjaj nas na tvojo ljubezen do nas in na tvojo žrtev. Vzbudi v nas hrepenenje po tem, da bi gradili tvojo Cerkev s tem, da drug drugemu pomagamo rasti v ljubezni.«

Vsi: »Spominjaj nas na tvojo ljubezen, Gospod.«

Berilo: 1 Kor 12,12-30

Eno telo in veliko telesnih delov

Kakor je namreč telo eno in ima veliko delov, vsi telesni deli pa so eno telo, čeprav jih je veliko, tako je tudi Kristus. V enem Duhu smo bili namreč mi vsi krščeni v eno telo, naj bomo Judje ali Grki, sužnji ali svobodni, in vsi smo pili enega Duha. Tudi telo namreč ni sestavljeno iz enega telesnega dela, ampak iz več delov. Če bi noga rekla: »Ker nisem roka, ne spadam k telesu,« vendarle spada k telesu. Če bi uho reklo: »Ker nisem oko, ne spadam k telesu,« vendarle spada k telesu. Kje bi bil sluh, ko bi bilo vse telo oko? Kje bi bil vonj, ko bi bilo vse telo sluh? Tako pa je Bog vse posamezne telesne dele razpostavil po telesu, kakor je hotel. Ko bi bilo vse skupaj en sam telesni del, kje bi bilo telo? Tako pa je veliko delov, telo pa je eno. Ne more oko reči roki: »Ne potrebujem te,« tudi ne glava nogam: »Ne potrebujem vas.« Še več, telesni deli, ki se zdijo slabotnejši, so še bolj potrebni, in tistim, ki se nam zdijo manj vredni časti, izkazujemo še večje spoštovanje in z manj uglednimi še lepše ravnamo, medtem ko ugledni tega ne potrebujejo. Da, Bog je sestavil telo in skromnemu namenil več časti, da v telesu ne bi bilo razprtije, marveč bi telesni deli enako skrbeli drug za drugega. Če en del trpi, trpijo z njim vsi deli, če je en del v časti, se z njim veselijo vsi.

Vi pa ste Kristusovo telo in vsak zase del telesa. Bog pa je v Cerkvi postavil najprej apostole, drugič preroke, tretjič učitelje; potem čudodelstva, potem milostne darove ozdravljanja, pomoči, vodenja in govorjenja v raznovrstnih jezikih. So mar vsi apostoli? So vsi preroki? Vsi učitelji? Ali vsi delajo čudeže, ali imajo vsi milostne darove ozdravljanja? Ali vsi govorijo jezike? Jih vsi razlagajo?

Sledi spodbudna beseda duhovnega asistenta.

*****

Iz Vodila FSR, člen 6:

S Kristusom pokopani in od mrtvih vstali po krstu, ki jih naredi za žive ude Cerkve, in po zaobljubi s Cerkvijo tesneje povezani, naj bodo priče in orodje njegovega poslanstva med ljudmi, ko oznanjajo Kristusa z življenjem in besedo.

Navdihnjeni od svetega Frančiška in z njim poklicani k obnovi Cerkve naj se trudijo, da bodo živeli v polni skupnosti s papežem, škofi in duhovniki v zaupnem in odkritem dialogu o apostolski dejavnosti.

Razmišljanje:

V Dogmatični konstituciji o Cerkvi beremo: Cerkev v Kristusu je v naravi zakramenta znamenje in orodje skupnosti z Bogom in edinosti med ljudmi. (C1) V *Vodilu manjših bratov* iz leta 1223, pa je zapisano:

»Brat Frančišek obljublja pokorščino in čaščenje njegovi svetosti papežu Honoriju, njegovim polnopravnim naslednikom in Rimski Cerkvi. Ostali bratje so obvezani k pokorščini bratu Frančišku in njegovim naslednikom.«

Sv. Klara in njene sestre so v svojem Vodilu življenja obljubile enako zvestobo Cerkvi.

To ne bi bilo samo po sebi nič presunljivega, če v času, ko je živel sv. Frančišek, ne bi bilo velike potrebe po reformi Cerkve. Škandalozno življenje dela klera je vodilo nekatere prenovitelje znotraj Cerkve k zaključkom, da morata biti moč in avtoriteta duhovnikov cerkvenih dostojanstvenikov zatrta.

Frančišek pa ni bil na strani tovrstnih prenoviteljev. Vztrajal je v spoštovanju duhovništva, ne glede na osebno življenje posameznih duhovnikov. »Da bomo častili Gospoda, častimo njegove služabnike,« je govoril. Večkrat je rekel: »Sam po sebi je lahko slab, toda jaz vidim dobrega.«

Cerkev je »občestvo ljubezni« v svetu, je telo, je živi in dejavni Kristus. Mi smo udje tega telesa in potrebujemo drug drugega. V občestvo Cerkve smo vstopili s krstom. Od takrat naprej smo postali njen del, ki ga nihče drug ne more nadomestiti. Z včlenjenostjo v občestvo Cerkve smo dobili priložnost, da rastemo v življenju po evangeliju, da delimo z drugimi svoje življenje, svoje materialne dobrine, talente, ideje, cilje, vero in delo. Cerkev pa tudi potrebujemo, saj smo samo znotraj nje lahko deležni zakramentov in

bogoslužnih opravil. V cerkvenem občestvu okrepimo svoje moči ter z molitvijo in z zakramenti dobivamo nov zagon za prinašanje evangeljskih vrednot v svet, v katerem živimo. S svojo pripadnostjo Cerkvi pa nismo samo deležni milosti, temveč smo njeni dejavni udje. S tem pa naraste tudi odgovornost za naše ravnanje in življenje. Po naravnem zakonu smo dolžni Cerkev spoštovati, saj smo, kakor smo prebrali v berilu, vsi udje istega telesa in če trpi en ud, je prizadeto celo telo. Če pa je en ud v časti, je v časti celo telo. Na tak način občestvo postaja zgled in znamenje življenja, ki današnjemu svetu budi in gradi upanje v svet, ki bo še prišel.

Sv. Frančišek je svojo pripadnost Cerkvi izražal v zaupanju in spoštljivem odnosu do cerkvenih avtoritet ter v vrednotenju cerkvenega občestva kot prostora delovanja Božjega Duha. Verjel je, da je Bog predvidel, da nas po Cerkvi pripelje k sebi, in v tem je odkrival njegovo ljubečo dlan.

Vprašanja za pogovor:

1. Sveti Frančišek se je vedno trudil izpolnjevati Božjo voljo. Pri tem je pogosto zaprosil za nasvet tudi druge. Ali ti preverjaš svoje cilje in mnenja z drugimi?
  1. Če jih, povej, kako ti to pomaga.
  2. Če jih ne, razmisli, ali bi ti morda bilo kdaj v pomoč.
3. Vsakdo od članov občestva prispeva svoj delež v telo Cerkve. Brez slehernega od nas bi bila Cerkev revnejša. Skušaj premisliti, kaj ti prinašaš v občestvo, s čim ti bogatiš Cerkev.
4. Cerkev je naša mati in učiteljica. Ali bi mogel naštet prednosti, ki jih imaš, ker si ud Cerkve?
5. Skušaj se spomniti, kaj uči Cerkev, in poskušaj v naslednjem mesecu to čim bolj živeti (npr. 6 resnic, 5 cerkvenih zapovedi ipd.).

Zaključna molitev:

Moja duša povelečuje Gospoda,
moje srce se raduje v Bogu,
mojem Zveličarju.

Ozrl se je na nizkost svoje dekline,
glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi.

Velike reči mi je storil Vsemogočni,
njegovo ime je sveto.

Iz roda v rod skazuje svoje usmiljenje
vsem, ki mu zvesto služijo.
Dvignil je svojo močno roko,
razkropil je vse, ki so napuhnjenih misli.
Mogočne je vrgel s prestola
in povišal je nizke.
Lačne je napolnil z dobrotami
in bogate je odpustil prazne.
Sprejel je svoje izvoljeno ljudstvo,
kakor je obljubil našim očetom.
Spomnil se je svoje dobrote,
do Abrahama in vseh njegovih potomcev.

Za prihodnji mesec:

Mt 16, 15-19	Lk 10, 16	Jn 13,20.34-35	Rim 12, 4-13	Ef 4,1-6
Apd 2, 1-4.40-47	Jn 15, 4-5	Jn 14,23-26	Ef 2,19-22	Pet 2, 4-9

5. SPOKORNI BRATJE IN SESTRE

Molitveno bogoslužje

Pesem: **Kjer dobrota je**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Človeški sinovi, doklejš boste ljubili prazne reči in iskali slepilo? Vedite, da si je Gospod odbral pobožnega! Darujte prave daritve in zaupajte v Gospoda.

Vsi: Dvigni, Gospod, nad nami svetlobo svojega obličja!

Berilo: Lk 22, 24-32

Med njimi je nastal tudi prepir, kateri izmed njih se zdi največji. On pa jim je rekel: »Kralji narodov gospodujejo nad njimi in njihovi oblastniki se imenujejo ›dobrotniki‹. Med vami pa naj ne bo takó, ampak največji med vami naj bo kakor najmlajši in predstojnik kakor strežnik. Kdo je namreč večji: kdor sedi pri mizi ali kdor streže? Ali ne tisti, ki sedi? Jaz pa sem sredi med vami kakor tisti, ki streže. Vi ste vztrajali z menoj v mojih preizkušnjah. Prepuščam vam kraljestvo, kakor ga je meni prepustil moj Oče, da boste jedli in pili pri moji mizi v mojem kraljestvu in sedeli na prestolih ter sodili dvanajst Izraelovih rodov.

»Simon, Simon! Glej, satan vas je zahteval, da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa sem molil zate, da ne opeša tvoja vera. Ko se boš nekoč spreobrn timer, utrdi svoje brate.«

Sledi spodbudna beseda duhovnega asistenta.

*****

Iz Vodila FSR, člen 7:

Kot »spokorni bratje in sestre« naj v moči svojega poklica in spodbujeni od notranje razgibanosti evangelija prilijčijo svoj način mišljenja in ravnanja Kristusovemu s pomočjo dokončnega in popolnega spremenjenja, ki ga evangelij imenuje »spreobrnjenje« in je zaradi človeške slabosti potrebno vsak dan.

Na tej poti obnove je zakrament sprave prednostno znamenje Očetovega usmiljenja in vir milosti.

Razmišljanje:

Pomembnost spokornosti za sv. Frančiška spoznamo v njegovih opominih, ki se nanašajo na tiste, ki opravljajo dela spokornosti, in na tiste, ki jih ne. Zelo dobro je razumel, da je spokornost edina pot k miru in veselju za vse ljudi, kajti to je pot ljubezni.

Po njegovem zgledu in pod njegovim vodstvom je mnogo ljudi sprejelo življenje spokornikov, vključno z laiki, ki so bili znani kot *Spokorni bratje in sestre*.

Zakaj je Frančišek tako cenil spokornost in jo tako goreče priporočal? Zato, ker v našem srcu ni prostora za Boga, če smo polni samih sebe. Navezanost na ta svet, na čast in bogastvo, ovirajo našo svobodo, preprečujejo, da bi v našem srcu zaživela otroška preprostost in zaupanje, da bi svoje srce dali na voljo Božji ljubezni. Zaradi ljubezni do Jezusa je bil pripravljen spremeniti svet svojih vrednot. Potem, ko je izkusil Božjo ljubezen, je svoje brate nenehno opominjal, naj se ne navezujejo na ta svet, temveč naj osvobajajo svoje srce vseh vezi. Šele iz popolne svobode se lahko rodi prava in čista ljubezen.

Frančišek ni stopil na pot spreobrnjenja zaradi strahu pred pogubljenjem temveč predvsem iz občudujoče ljubezni do Kristusa. Iz svojega življenja je želel narediti Kristusov evangelij. Dobro je spoznal napor vsakdanjega spreobrnjenja, spoznal pa je tudi plodove tega truda. Zato je svoje brate močno spodbujal k posnemanju.

Vedno znova je s svojim življenjem oznanjal, kako z ljubeznijo postane življenje cvetoče, brez ljubezni pa oveni. Kjer je ljubezen, tam je harmonija, veselje, pravičnost, spoštovanje, tovarištvo in rast. Kjer je ljubezen, tam je Bog.

Ob premišljevanju Kristusovega življenja se tudi mi lahko zavemo, kako je uboga človeška narava nagnjena k hlepenju po časti, oblasti in bogastvu. Kristusove vrednote so v navideznem nasprotju s stremljenji tega sveta. Jezus namreč ni izražal svojega veselja ob izpolnjevanju lastne volje, temveč ob izpolnjevanju Očetove volje. Izpolnjevanje Očetove volje je enačil z ljubeznijo.

Spokornost, kakor jo je pojmoval sv. Frančišek, je torej plod ljubezni do Kristusa in ni sama sebi namen. Tudi ni njen glavni namen rešiti svojo dušo, temveč Ljubezen, ki je Kristus, prinašati drugim. Za nas, laike, ki sledimo zgledu sv. Frančiška, je torej pomembno, da si pridobimo Frančiškovo pojmovanje spokornosti, če hočemo hoditi po njegovih stopinjah. V vsakdanjem življenju to najprej pomeni, da si nenehno prizadevamo iz svojega življenja odstraniti vse, kar nas ovira na poti, ki nam jo je pokazal Kristus v svojem evangeliju.

Vprašanja za pogovor:

1. Kaj te vzpodbudi, da preveriš skladnost svojega življenja z evangelijem? Kako pogosto si vzameš čas, da dobro razmisliš o sebi in o svojih vrednotah, o svojem ravnanju in dejanjih?
2. Ali razmišljaš kdaj o motivih za svoje ravnanje? Ali kdaj preveriš, če si kaj storil zato, da bi bil dober v očeh drugih ljudi? Ali ti upoštevanje mnenja drugih pomaga h globljemu stiku s Kristusom?
3. Kaj bi moral spremeniti, da bi se lahko še bolj približal evangeljskemu življenju oziroma na katerih področjih tvojega življenja bi moral bolj stopiti v ospredje Jezusov nauk ljubezni?
4. Kaj boš storil ta mesec za to, da boš s svojim življenjem bolj služil Bogu in širil Kristusovo ljubezen?

Zaključna molitev:

Gospod, naredi nas za mavrico,
za vidno znamenje miru in sprave.
Za mavrico, ki spaja dve tisočletji,
za nebeško znamenje, ki si ga ti sam postavil na nebo.

Naredi nas za znamenje večne obljube,
za znamenje upanja,
za znamenje tvoje ljubezni do stvarstva,
za znamenje Duha, ki prenavlja svet.

Podari nam mir,
ki prihaja od sprave s teboj.
Daj nam prijateljstvo,
ljubezen do življenja
in do stvarstva.

Zbudi nas iz zaspanosti, Gospod
in nam daj več poguma,
da bomo zmogli živeti v večji solidarnosti
drug z drugim,

da bomo izkazali usmiljenje ubogim
in da bomo občutljivi za trpeče.

Daj nam, da ti bomo sledili z večjo gorečnostjo.

Da, Gospod, naredi naše bratstvo za mavrico,
za znamenje upanja svetu, ki prihaja.

Amen.

Za prihodnji mesec:

Iz Svetega pisma

Lk 1,16

Lk 22,32

Mt 3,2

Apd 2,38

Apd 3,19

Mt 4,17

6. ŽIVLJENJE V BRATSTVU

Molitveno bogoslužje

Pesem: **Naš najboljši brat je Jezus**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha ...

Vsi: Oče naš ...

Berilo: Jn 15,12-17

»To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam. Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta. Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas postavil, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane; tako vam bo Oče dal, kar koli ga boste prosili v mojem imenu. To vam naročam, da se ljubite med seboj!«

Sledi spodbudna beseda duhovnega asistenta

*****

Iz Vodila FSR, člen 20:

Frančiškov svetni red se deli na bratstva na raznih ravneh: krajevno, pokrajinsko, narodno in mednarodno. Vsako od njih je v Cerкви posebna pravna oseba. Ta bratstva raznih ravni so med seboj urejena in povezana po načelih tega Vodila in Konstitucijah.

Razmišljanje:

Bratstvo FSR ima svoj izvor v navdihu Frančiška Asiškega, kateremu je Najvišji odkril evangeljsko bistvo življenja v bratski skupnosti (GK 28,1).

Svojim bratom je v Oporoki naročil, naj živijo po evangeliju in to je njegovo vodilo tudi nam danes, ko nas Cerkev vabi k novi evangelizaciji. Ne gre za »novi evangelij«, ampak za to, da bi kristjani v sedanjem času živeli tako, da bo »Duh Gospodov počival nad nami in bo pri nas prebival in ostal« (Jn 14,23). Gre preprosto za to, da bi ponovno zaživel tako, kot je za prve kristjane zapisano v Apostolskih delih.

Živeti v bratski skupnosti pomeni živeti v občestvu ljubezni, »ki ne išče svojega« (1 Kor 13,5). To je skupnost, ki jo je potrebno nenehno negovati in razvijati z molitvijo, sodelovanjem in jasno odgovornostjo. Pomembno je sprejeti vse oblike bratskega služenja. Šele takrat, ko samega sebe brez rezerv podarimo bratom in sestram, lahko resnično sprejemamo milosti Svetega Duha.

Bratstvo je zato privilegiran kraj, kjer se čuti pripadnost, ne samo Frančiškovi družini, ampak predvsem veselji Cerkvi.

Bratstvo ni samo skupina pobožnih ljudi, ki se posvečajo molitvi, branju in poznavanju Božje besede, ampak predvsem del Božjega ljudstva, ki živi s Cerkvijo in za Cerkev; ki sprejema za svoje tesnobe in težave njenih voditeljev, ki sprejema papeževo besedo, ki je namestnik apostola Petra in Kristusov namestnik na zemlji; ki spoštuje duhovnike, tako kot jih je spoštoval sveti Frančišek.

V bratstvu je vsak član poklican, da razvija svojo poklicanost v hoji za Frančiškom in to tako, da vedno bolj spoznava njegovega duha in njegov ideal, da bi lahko hodil za Kristusom na njegov način. V bratstvu člani postajajo Kristusovi apostoli z besedo in zgledom.

Bratstvo sprejema člane, jih vzgaja, jim pomaga, da duhovno rastejo in potem jih, kot Frančišek, pošlje po dva in dva, po tri, majhno skupino, kamor je potrebno, tudi na ljudske misijone, da bi prinašali Kristusa in z življenjem pričevali za evangeljske resnice.

Vprašanja za pogovor:

1. Kaj tebi pomeni živeti v bratski skupnosti?
2. Kakšna so tvoja dosedanja spoznanja in občutki z naših srečanj?
3. Kako mi bratje in sestre pomagajo globlje živeti evangeljsko življenje?
4. Kaj občutim, ko vem, da brat ali sestra molita zame?
5. Ali želim in hočem po Frančiškovem zgledu postati Kristusov apostol?

Zaključna molitev: *Lepo je biti v občestvu*

Gospod Jezus, svoje učence si imenoval »prijatelji«, ker si se jim odprl v svoji intimnosti.

Toda Gospod, kako težko se je odpreti!

Koliko stane, da pretrgamo zavezo svoje skrivnosti!

Koliko ovir je na poti!

Vem pa, Gospod,
da brez odprtosti ni ljubezni
in da je bistvena skrivnost bratstva,
da se izmenično odpiramo drug drugemu
in sprejemamo med seboj.
Daj mi razumeti, Gospod, da nisem ustvarjen
kot dokončno in zaprto bitje,
temveč kot napetost, kot gibanje k drugim;
da moram biti deležen bogastva drugih
in pustiti, da so drugi deležni mojih zakladov.
Da je zapiranje smrt,
da je odpiranje življenj, svoboda, zrelost.
Gospod Jezus Kristus, kralj bratstva,
daj mi voljo in pogum
da se bom odprl;
nauči me, kako naj se odprem.
Zdrobi v meni osamitve in bojazni,
blokade in plašnost,
ki ovirajo tok občevanja.
Daj mi velikodušnost,
da se bom brez strahu prepustil
tej bogati izmenjavi odpiranja in sprejemanja.

Za prihodnji mesec:

Iz Svetega pisma

Rim 12,3-13

Jak 5,13-18

Ef 5,1-21

Rim 12,14-21

Ef 4,17-32

Gal 5,13-26.

7. MOLITVENO IN ZAKRAMENTALNO ŽIVLJENJE

Molitveno bogoslužje

Pesem: **Jezus moj, ljubim te**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha ...

Vsi: Jezus, naš Bog, v čudovitem zakramentu svete evharistije si nam zapustil spomin svojega trpljenja in vstajenja.

Naj svete skrivnosti tvojega telesa in krvi tako častimo, da bomo prejemali vedno več sadov tvojega odrešenja. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Berilo: Apd 2,42-47

Življenje prvih vernikov

Bili so stanovitni v nauku apostolov in v občestvu, v lomljenju kruha in v molitvah. Vse pa je v duši navdajal strah, zakaj po apostolih se je dogajalo veliko čudežev in znamenj. Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno: prodajali so premoženje in imetje ter od tega delili vsem, kolikor je kdo potreboval. Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veselimi in preprostimi srcem. Hvalili so Boga in vsi ljudje so jih imeli radi. Gospod pa jim je vsak dan pridruževal te, ki so našli odrešenje.

Sledi spodbudna beseda duhovnega asistenta.

*****

Iz Vodila FSR, člen 8:

Kakor je bil Jezus pravi častilec Očeta, tako naj bo molitev in premišljevanje duša njihovega življenja in delovanja.

Udeležujejo naj se zakramentalnega življenja Cerkve, predvsem evharistije. Pridružijo naj se liturgični molitvi v eni od oblik, ki jih je Cerkev predložila, in tako podoživljajo skrivnosti Kristusovega življenja.

Razmišljanje:

Vsaka molitev, tudi če je kratka, je kontemplacija, če postane osebno dejanje, če prihaja iz globine srca in je živeta v tesni povezanosti z Bogom.

Zakaj se je Frančišek toliko ustavljal ob premišljevanju Očenaša in ga tudi dopolnil s svojimi besedami, ko pa je to najvzvišenejša molitev, ki nas jo je naučil Jezus sam?

Jezusove besede so globoko vstopile v njegovo notranjost. Postale so njegovo mišljenje, njegov način delovanja in prilagajanja Božji volji. In tako prevzet od te Božje besede se vrača med ljudi in jim daje to, česar je bilo polno njegovo srce.

Tudi mi smo povabljeni k temu, da povežemo svojo notranjost z zunanjim delovanjem. Poglejmo samo, kolikokrat gremo mimo cerkva ali pa iz svojih stanovanj ali hiš gledamo zvonike in ne pomislimo, da tam prebiva Jezus, ne kakršnakoli oseba, ampak Gospod nebes in zemlje, naš brat in prijatelj.

Če nas molitev vodi v Očetovo srce, če naša iskrena in globoka vera časti Boga in občuduje njegova čuda bodisi v vidnih ali nevidnih stvareh, potem nas mora molitev pripeljati v srce Cerkve. Cerkev časti, hvali, povečuje, se zahvaljuje Bogu, ki je trikrat svet, ki je najvišji, vsemogočen in usmiljen Gospod in Oče vseh.

Osmi člen nas na poseben način spodbuja, da bi razumeli in živeli zakrament evharistije, ki je »dogodek, ki izraža in oblikuje Cerkev kot Kristusovo telo v zgodovini«.

Evharistija je zakrament, ki nas krepi v veri in milosti, ker nam daje samega Kristusa, ki je začetek milosti. Moramo se zavedati, da je to zakrament, ki nam daje najbolj čutiti, da smo med seboj bratje.

Vprašanja za pogovor:

1. Kaj tebi pomeni molitev in kakšno mesto zavzema v tvojem življenju?
2. Ali si doživel moč molitve?
3. Ali so zate zakramenti vir duhovne energije za vsakdanje življenje?
4. Kaj bi moral še storiti, da bi bolje spoznal zakramente in živel iz njih?

Zaključna molitev: *Božji tempelj smo*

Po tvoji milosti, o Bog,
je duša vernega človeka,
ki je več vredna od vsega ustvarjenega,
postala večja kakor nebesa.

Med tem ko nebesa z vsem stvarstvom
ne morejo obseči tebe, o Stvarnik,

pa je edinole verujoča duša
tvoje prebivališče in sedež –
zaradi ljubezni.

Resnica, ti sam praviš:

»Kdor ljubi mene,
ga bo ljubil moj Oče in jaz ga bom ljubil;
in prišla bova k njemu in prebivala pri njem.«
(3 Klp)

Za prihodnji mesec:

Iz Svetega pisma

Mt 6,5-15

Mt 7,7-11

Mt 26,36-40

Mr 13,32-37

Lk 22,14-20

Jn 15,1-17

Jn 17,1-26

8. LJUBEZEN DO MARIJE

Molitveno bogoslužje

Pesem: **Marija, Mati ljubljena**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha ...

Vsi: O, Gospa moja, o Mati moja, tebi se vsega darujem; in da se ti vdanega skazem, ti danes posvetim svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce in sebe popolnoma vsega. Ker sem torej tvoj, o dobra Mati, varuj me, brani me kakor svojo last in posest. Amen.

Berilo: Lk 1,46-55

In Marija je rekla:

»Moja duša povelečuje Gospoda
in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku,
kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice.
Glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi,
kajti velike reči mi je storil Mogočni
in njegovo ime je sveto.
Njegovo usmiljenje je iz roda v rod
nad njimi, ki se ga bojijo.
Moč je pokazal s svojo roko,
razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca.
Mogočne je vrgel s prestolov
in povišal je nizke.
Lačne je napolnil z dobrotami
in bogate je odpustil prazne.
Zavzel se je za svojega služabnika Izraela
in se spomnil usmiljenja,
kakor je govoril našim očetom:
Abrahamu in njegovemu potomstvu na veke.«

Sledi spodbudna beseda duhovnega asistenta

*****

Iz Vodila FSR, člen 9:

Devico Marijo, ponižno Gospodovo služabnico, pokorno Njegovim besedam in navdihom, je Frančišek obdal z neizrekljivo ljubeznijo in jo določil za varuhinjo in priprošnjico svoje družine. Frančiškovi bratje in sestre v svetu naj ji izpričujejo svojo gorečo ljubezen s posnemanjem njene brezpogojne pokorščine ter v zaupljivi in zbrani molitvi.

Razmišljanje:

Frančišek je do Marije gojil posebno, »neizrekljivo« ljubezen, ker je bila preprosta, ponižna i vedno odprta za Boga. Kdo ve, kolikokrat se je Frančišek zaustavljal ob teh mislih o Mariji? Kdo ve, koliko lepih misli je privrelo iz njegovega srca, ki jih je namenil Mariji?

Potrebno je brati vire in druge življenjepise sv. Frančiška, da bi se prepričali, kako je ljubil in koliko je naredil, da bi tudi njegovi bratje ljubili devico Marijo. Tudi mi, bratje in sestre FSR, ljubimo presveto devico Marijo. V nas morata prekipevati ljubezen in spoštovanje do nje. In na kak način?

Najprej moramo poznati to izredno stvaritev, spoštovati njene kreposti in jo tudi posnemati. Nič ne bi koristilo, če bi vse vedeli o Mariji, a je ne bi posnemali v svojih mislih, besedah in vsakdanjem življenju. Marija nas uči veliko stvari, kakor je naučila tudi svetega Frančiška: trdne, vztrajne vere, ki vedno raste; biti vedno na razpolago, uči nas ponižnosti, tišine, skritosti, molitve. Marijina vera je zaupna predanost v Božjo voljo, ki jo dela majhno in veliko hkrati pred vsemi velikimi dogodki, v katere je poklicana, da jih živi.

Ko Bog vstopi v njeno življenje, Marija spozna, da materinstvo, o katerem ja spregovoril angel Gabrijel, ne bo sledilo človeški poti. Marija tem besedam verjame in reče: »Zgodi se,« ker bo vse delo Svetega Duha. Pripravljena je sprejeti Božji načrt in zato doda: »Glej, dekla sem Gospodova.« Od tega trenutka dalje ne bo spolnjevala več svoje volje, ampak Gospodovo in zato se hitro odpravi k teti Elizabeti, da bi takoj pomagala drugim in da bi zapela zahvalo Bogu za vse »velike stvari«, ki jih ji je storil. Na njenem zgledu moramo zgraditi svojo pripravljenost, še zlasti, ko smo naprošeni za pomoč v krajevni Cerkvi ali v našem bratstvu, ki sestavljata »Gospodov vinograd«, ki potrebuje pridne in pripravljene delavce.

Vprašanja za pogovor:

1. Sveti Frančišek je hotel Mariji zaupati ne samo sebe, ampak vse brate in sestre. Zato jo je izbral za varuhinjo in priprošnjico celotne njegove družine za vse čase.
2. Kaj tebi pomeni ta Frančiškova izbira in kaj občutiš ob njej?
3. Kašen je tvoj odnos do device Marije?
4. Kaj lahko še storiš, da okrepiš svojo ljubezen do Marije?
5. Devica Marija se je z Jezusom pod srcem odpravila k teti Elizabeti. Kako ti razumeš to Marijino dejanje?

Zaključna molitev: *Pozdrav blaženi Devici Mariji*

Pozdravljena, Gospa,
sveta kraljica, Marija,
ki si postala devica Cerkve.
Izbral te je najsvetejši Oče nebeški
in te posvetil z najsvetejšim ljubljanim Sinom
in Svetim Duhom Tolažnikom.
V tebi je bila in je vsa polnost milosti in vse dobro.
Pozdravljena, njegova palača!
Pozdravljena, njegov tabernakelj!
Pozdravljena, njegovo domovanje!
Pozdravljena, njegovo oblačilo!
Pozdravljena, njegova dekla!
Pozdravljena, njegova mati!
In vse ve svete kreposti,
ki se po milosti
in razsvetljenju Svetega Duha
izlivate v srca verujočih,
da jih iz nevernih spreminjate v Bogu zveste.

Za prihodnji mesec:

1 Mz 3,1-23   Raz 12,1-18   Lk 1,26-38   Lk 1,39-45   Jn 2,1-11

9. GLASNIKI VESELJA, MIRU IN UPANJA

Molitveno bogoslužje

Pesem: **Pesem vesela**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha ...

Vsi: Pojte Gospodu novo pesem, ker je storil čudovita dela.

Svojega sina je žrtvovala njegova desnica,
njegova sveta roka.

Gospod je naznanil svoje odrešenje
pred obličjem narodov je razodel svojo pravičnost.

Na tisti dan je Gospod razkril svoje usmiljenje,
in v tisti noči svojo slavo.

To je dan, ki ga je naredil Gospod,
radujmo in veselimo se ga.

Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem:

Gospod Bog je zasijal nad nami.

Vesele naj se nebesa in zemlja naj se raduje,
buči naj morje in kar ga napolnjuje;
veseli naj se polje in vse, kar je na njem.

Dajte Gospodu, ljudski rodovi,
dajte Gospodu slavo in čast;
dajte Gospodu slavo njegovega imena.

Kraljestva zemlje, pojte Gospodu,
igrajte Gospodu, poveličujte Boga,
ki se dviga nad nebes nebesa proti vzhodu.

Glejte, oglasil se bo z močnim glasom,
dajte slavo Bogu sredi Izraela:

njegovo je veličastvo
in njegova je moč med oblaki.

Čudovit je Bog v svojih svetih,
Izraelov Bog, on daje moč
in jakost svojemu ljudstvu.

Slavljen bodi Bog.

Berilo: Apd 2,22-28

Možje Izraelci, poslušajte te besede! Jezusa Nazarečana, ki ga je Bog pred vami potrdil z močmi, čudeži in znamenji, katera je Bog po njem delal med vami, kakor sami veste, njega so – prav kakor je Bog hotel in predvideval – izročili vam, vi pa ste ga po rokah nepostavnežev pribili na križ in umorili. Toda Bog ga je rešil iz smrtnih muk in obudil od mrtvih; saj ni bilo mogoče, da bi bila smrt imela oblast nad njim. David namreč pravi o njem:

Vedno sem videl pred sabo Gospoda,
na moji desnici je, da ne omahnem.

Zato se je razveselilo moje srce in vzradostil se je moj jezik.

In v upanju bo počivalo moje meso,
ker moje duše ne boš prepustil podzemlju,
svojemu Svetemu ne boš dal gledati trohnobe.

Dal si mi spoznati pota življenja,
napolnil me boš z veseljem pred svojim obličjem.

Sledi spodbudna beseda duhovnega asistenta

*****

Iz Vodila FSR, člen 19:

Kot nosilci miru naj se zavedajo, da ga je treba neprestano graditi; z dialogom naj iščejo pota edinosti in bratskega razumevanja in naj zaupajo v navzočnost Božjega kvasa, ki je v človeku in v preoblikovalno moč ljubezni in odpuščanja.

Oznanjevalci popolnega veselja naj ob vsaki priložnosti skušajo drugim prinašati veselje in upanje.

Vcepljeni v Kristusovo vstajenje, ki daje pravi smisel sestri Smrti, naj z vedrim mirom čakajo na dokončno srečanje z Očetom.

Razmišljanje:

Kaj pomaga dati roko, ki jo morda spremlja nasmeh ali beseda: Mir in Dobro, če pa je zraven nas oseba, s katero smo v sporu in ji ne damo roke.

Mi, Frančiškovi, moramo misliti na mir tako, kakor je nanj gledal sveti Frančišek ter ga ljubiti, kakor ga je ljubil on sam.

V legendi treh tovarišev beremo:

Njegova velika želja je bila, da bi on sam in njegovi bratje vedno obilno izvrševali dela, ki bi slavila Gospoda. Rekel jim je: »Ko z usti oznanjate mir, ga prav tako in še bolj nosite v srcih. Nikogar ne smete razdražiti in spraviti v jezo ali prepir, ampak naj vaša blagost vse poziva k miru, dobroti in edinosti. Kajti poklicani smo, da pokrepčamo bolne, obvežemo ranjene in pokličemo izgubljene. Mnogi se nam zdijo udje hudiča, pa bodo nekoč še Kristusovi učenci« (FF 1469).

Mir je dragoceni dar, ki je položen v krhke posode in se ga lahko hitro izgubi zaradi enega samega udarca in potem ga je težko pridobiti nazaj, ga ponovno vzpostaviti; težko, vendar ne nemogoče. Gre za vprašanje zdrave pameti, dobre volje, predvsem pa dobre krščanske vzgoje.

Veselje in radost sta zlasti sad spoznanja Božje skrivnosti, o kateri govori sveti Pavel v pismu Kološanom: *»Skrivnost, ki je bila skrita pred veki in rodovi in se je zdaj razodela njegovim svetim. Njim je Bog hotel oznaniti, kakšno je bogastvo slave te skrivnosti med pogani, namreč Kristus v vas, upanje slave« (Kol 1,26-27).* Izvir resničnega veselja, radosti in upanja je posedovanje Kristusa. Kdor živi v Kristusu in za Kristusa, ima v sebi vir veselja, vedrine in upanja.

Nobena stvar ni tako velika, tako pomembna in tako tolažilna kot upanje na prihodnje življenje, slavo in srečo. Človek k temu teži z vsemi svojimi močmi, ker je ustvarjen za to, kar je večno in ne za to, kar je časno in minljivo.

Vprašanja za pogovor:

1. Blagor miroljubnim. Kaj je po tvojem mnenju potrebno, da je v srcu človeka mir?
2. Mir je dragoceni dar. Ali je mir mogoče podarjati, deliti z drugimi? Kako?
3. Najpogostejši vzrok za nemir v srcu je neodpuščanje. Ali težko odpuščaš? Zakaj?
4. Ali ljudje v tvojem življenju lahko prepoznajo vedrino in upanje, ki izvira iz vere v Boga?
5. Kakšen je tvoj odnos do sestre Smrti?

Zaključna molitev:

Gospod, naredi me za orodje tvojega miru,
da bom tja, kjer je sovraštvo, prinašal ljubezen,
kjer vlada krivica, duha odpuščanja,
kjer vlada nesloga, slogo,

kjer vladajo zmote, resnico,

kjer je dvom, zaupanje,

kjer je obup, upanje,

kjer je tema, svetlobo,

kjer je žalost, veselje.

Gospod, naj si manj prizadevam,

da bi bil potolažen, kot da tolažim,

da bi me razumeli, kot da razumem,

da bi me ljubili, kot da ljubim.

Za prihodnji mesec:

Iz Svetega pisma

Iz 40,9-12

Mt 5,1-12

Lk 10,21-22

Heb 3,7-19

10. GRADITELJI BRATSKEGA IN EVAGELJSKEGA SVETA

Molitveno bogoslužje

Pesem: **Oče, združi nas**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha ...

Vsi: Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta Božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnosti, o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša Gospa, naša Srednica, naša Besednica, s svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči. Prosi za nas, sveta Božja Porodnica, da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Berilo: Jak 2,14-26

Vera in dela

Kaj pomaga, moji bratje, če kdo pravi, da ima vero, nima pa del? Mar ga lahko vera reši? Če sta brat ali sestra gola in jima manjka vsakdanje hrane, pa jima kdo izmed vas reče: »Pojdita v miru! Pogrejšta se in najejta!« a jima ne daste, kar potrebujeta za telo, kaj to pomaga? Tako je tudi z vero, če nima del; sama zase je mrtva.

Vendar bo kdo rekel: »Ti imaš vero, jaz imam pa dela. Pokaži mi svojo vero brez del in jaz ti bom pokazal vero iz svojih del. Ti veruješ, da je Bog eden? Prav imaš. Tudi demoni verujejo, a trepetajo.« Hočeš spoznati, prazni človek, da je vera brez del neučinkovita? Ali ni bil naš oče Abraham opravičen iz del, ker je položil svojega sina Izaka na oltar? Vidiš, da je vera sodelovala z njegovimi deli in da je šele zaradi del postala popolna. Tako se je izpolnilo Pismo, ki pravi: Abraham je verjel Bogu in to mu je bilo šteto v pravičnost, in imenovan je bil »Božji prijatelj«. Vidite: človek se opraviči iz del in ne samo iz vere. Ali ni bila tudi vlačuga Rahába prav tako opravičena iz del, ker je sprejela poslance in jih odpravila po drugi poti? Kakor je namreč telo brez duha mrtvo, tako je mrtva vera brez del.

Sledi spodbudna beseda duhovnega asistenta

*****

Iz Vodila FSR, člena 13,14:

Kakor gleda Oče v vsakem človeku svojega Sina, prvorojenca med mnogimi brati, tako naj Frančiškovi bratje in sestre v svetu sprejemajo vse ljudi ponižno in vljudno kot Gospodov dar in Kristusovo podobo.

Duh bratstva naj jih razsvetljuje in jih naredi pripravljene, da se bodo izenačili z vsemi ljudmi, posebno z najmanjšimi.

Zato naj skušajo ustvarjati življenjske razmere, ki bodo vredne ustvarjenih bitij, ki jih je Kristus odrešil.

Z vsemi ljudmi dobre volje so poklicani graditi bolj bratski in evangeljski svet, da bi se dopolnilo Božje kraljestvo. Zavedajo naj se, da vsakdo »ki sledi Kristusu, popolnemu Človeku, sam postaja vedno bolj človek«. Zato naj svoje dolžnosti opravljajo odgovorno v duhu krščanskega služenja.

Razmišljanje:

Vedno gre za vprašanje čistosti srca, biti majhen z majhnimi, slaboten s slabotnimi, potreben s potrebnimi, kakor pravi apostol Pavel: »*Slabotnim sem postal slaboten, da bi pridobil slabotne. Vsem sem postal vsem da bi jih nekaj zagotovo rešil. Vse delam zaradi evangelija, da bi tudi sam bil deležen njegovih obljub*« (1 Kor 9,22-23).

Dobro vemo, kaj je naredil Frančišek, ko je srečal nekoga, ki je bil revnejši od njega. Spomnimo se dogodka iz Rima, kako je svojo obleko zamenjal z reveževo, da bi resnično začuti »obleko uboštva«; kako je bolnemu bratu, ki ga je prosil grozdja, le-tega sam začel jesti, da bi bratu ne bilo nerodno.

Vse to je delal po zgledu Jezusa Kristusa, ki se je ustavljal v hišah grešnikov in z njimi jedel, govoril z grešnicami, da bi se njegova beseda naravnost dotaknila srca ter prinesla zelene sadove.

Graditi je potrebno evangeljski svet, kjer se uporablja evangeljski jezik. Evangeljski jezik je preprost, a zahteven. Najprej govori o ljubezni, o ljubezni do prijateljev in do sovražnikov. Govori o odpuščanju, potrpežljivosti, bolečini, sočustvovanju. Govori tudi o blagih, to je o veselju, ki temelji na tem, kar ljudem ne ugaja: jok, uboštvo, čistost srca, preganjanje, pravičnost, krotkost, usmiljenje.

Kdo je pripravljen sprejeti v svojo hišo preganjane, begunce ter jim odpreti svoje srce po evangeljski besedi:

»*Še bolj blagor tistim, ki Božjo besedo poslušajo in se po njej ravnaajo*« (Lk 11,28).

»Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sme bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sme bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni« (Mt 25,35-36).

Dobro moramo poznati evangelij, ga razumeti, ljubiti in po njem tudi sami živeti; šele potem ga bomo lahko posredovali drugim ter jim dali razumeti, da je v njegovih besedah resnica, bistvo Boga in njegove volje.

Evangeljsko življenje in hoja za Kristusom ustvarjata boljše bratstvo, gradita posebno poklicanost v Frančiškov svetni red. Bratsko življenje pomeni graditi resnično Kristusovo kraljestvo, ki ne temelji na oblastnosti, egoizmu, vodilni vlogi, krutosti, hrepenenju po bogastvu in uživanju, ampak na spoštovanju drugih, na dobrih medsebojnih odnosih, delitvi tega, kar imamo, kar ustvarja temelj pravičnosti, ljubezni in miru.

Vprašanja za pogovor:

1. Jezus je rekel: Karkoli ste storili enemu izmed mojih najmanjših bratov, ste storili meni.
2. Kaj te ovira, da v sočloveku težko prepoznaš Kristusa?
3. Kaj lahko storiš, da bi tvoja ljubezen do soljudi bila bolj sočutna?
4. Naše gledanje in delovanje sta v odvisnosti od čistosti srca.
5. Kaj pripomore k čistosti srca?
6. Ali verjameš, da si tudi ti osebno poklican h graditvi Božjega kraljestva?

Zaključna molitev:

Gospod mi je dal brate.

Dal mi je brate, da jih ljubim, dal mi je brate, da se jih veselim, dal mi je brate, da jih sprejemam, dal mi je brate, da jih poslušam, dal mi je brate, da v njih prepoznavam Stvarnikovo obličje, dal mi je brate, da jih občudujem, dal mi je brate, da v njih odkrivam sledove Dobrega, dal mi je brate, da v njih slavim Brata!

Gospod mi je dal brate.

Dal mi je brate, da me ljubijo, dal mi je brate, da so moje veselje, dal mi je brate, da me prenašajo, dal mi je brate, da me opominjajo, dal mi je brate, da me podpirajo, dal mi je brate, da mi zaupajo, dal mi je brate, da z menoj molijo, dal mi je brate, da me spodbujajo!

Gospod mi je dal brate, ker je neizmerno dober, kajti on ve, da sam ne zmorem, ker hoče, da v njih in z njimi doživim Njega, večno navzočega in resničnega v njegovi obljubi: Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi!

Zahvaljen za brate, Gospod!

Zahvaljen za tega brata!

Za prihodnji mesec:

Iz Svetega pisma

Ps 51

Mt 22,34-40

Mt 7,12-14

Apd 2,37-41

11. ODNOS DO STVARSTVA

Molitveno bogoslužje

Pesem: **O moj Gospod, bodi zahvaljen**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha ...

Vsi:

Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod,
tebi hvala, slava in čast in ves blagoslov.

Tebi, najvišjemu, edinemu pristoji
in nihče ni vreden tebe imenovati.

Hvaljen, moj Gospod,
z vsemi tvojimi stvarmi,
posebno s soncem, velikim bratom,
ki razsvetljuje dneve in nas.

Lepo je in v velikem sijaju žari.

Tebe, Najvišji, odseva.

Hvaljen, moj Gospod, v sestri luni in zvezdah,
ustvaril si jih na nebu jasne,
dragocene in lepe.

Hvaljen, moj Gospod, v bratu vetru in zraku,
v oblačnem in jasnem, sploh vsakem vremenu,
s katerim ohranjaš svoje stvari.

Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri vodi;
mnogo koristi ponižna, dobra in čista.

Hvaljen, moj Gospod, v našem bratu ognju,
v katerem nam noč razsvetljuješ;
lep je in vesel in krepak in močan.

Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri zemlji,
ki nas kakor mati hrani in nam gospodinji
in prinaša različno sadje in pisane rože z zelenjem.

Hvaljen, moj Gospod, v onih,
ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo
in prenašajo slabosti in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru,
zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.

Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri smrti,
ki ji nihče v življenju ne uide.
Gorje njim, ki umrjejo v smrtnem grehu,
a blagor njim, ki počivajo v tvoji najsvetejši volji,
zakaj druga smrt jim ne bo mogla storiti žalega.

Hvalite in povelečujte mojega Gospoda
in zahvalite se mu in služite mu v veliki ponižnosti.

Berilo: 1 Mz 1,1-31

Bog ustvari veselje in človeštvo

V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo. Zemlja pa je bila pusta in prazna, tema se je razprostirala nad globinami in duh Božji je vel nad vodami.

Bog je rekel: »Bodi svetloba!« In nastala je svetloba. Bog je videl, da je svetloba dobra. In Bog je ločil svetlobo od teme. In Bog je svetlobo imenoval dan, temo pa je imenoval noč. In bil je večer in bilo je jutro, prvi dan.

Bog je rekel: »Bodi obok sredi vodá in naj loči vode od vodá!« In Bog je naredil obok in ločil vode, ki so bile pod obokom, od vodá nad obokom. Zgodilo se je tako. Bog je obok imenoval nebo. In bil je večer in bilo je jutro, drugi dan.

Bog je rekel: »Vode pod nebom naj se zberejo na en kraj in prikaže naj se kopno!« Zgodilo se je tako. Bog je kopno imenoval zemljo, zbrane vode pa je imenoval morje. Bog je videl, da je dobro. Nato je Bog rekel: »Zemlja naj požene zelenje, rastlinje, ki daje seme, in drevje, ki na zemlji rodi sadje s semenom po svoji vrsti!« Zgodilo se je tako. Zemlja je pognala zelenje, rastlinje, ki daje seme, in drevje, ki rodi na zemlji

sadje s semenom po svoji vrsti. Bog je videl, da je dobro. In bil je večer in bilo je jutro, tretji dan.

Bog je rekel: »Naj bodo luči na nebesnem oboku! Ločujejo naj dan od noči in naj bodo znamenja za čase, dneve in leta! Naj svetijo na nebesnem oboku in razsvetljujejo zemljo!« Zgodilo se je tako. Bog je naredil dve veliki luči: večjo luč, ki naj gospoduje dnevu, in manjšo luč, ki naj gospoduje noči, ter zvezde. Bog jih je postavil na nebesni obok, da bi razsvetljevale zemljo. Gospodovale naj bi dnevu in noči in ločevale svetlobo od teme. Bog je videl, da je dobro. In bil je večer in bilo je jutro, četrti dan.

Bog je rekel: »Živa bitja naj mrgolijo v vodah in ptice naj letajo nad zemljo pod nebesnim obokom!« Bog je ustvaril velike morske živali in vsa živa bitja, ki se gibljejo in mrgolijo v vodah, po njihovih vrstah in vse krilate ptice po njihovih vrstah. Bog je videl, da je dobro. In Bog jih je blagoslovil in rekel: »Plodite se in množite, napolnite vse morsko vodovje! In ptice naj se množijo na zemlji!« In bil je večer in bilo je jutro, peti dan.

Bog je rekel: »Zemlja naj rodi živa bitja po njihovih vrstah: živino, laznino in zveri zemlje po njihovih vrstah!« Zgodilo se je tako. Bog je naredil zveri zemlje po njihovih vrstah, živino po njenih vrstah in vso laznino na zemlji po njenih vrstah. Bog je videl, da je dobro.

Bog je rekel: »Naredimo človeka po svoji podobi, kot svojo podobnost! Gospoduje naj ribam morja in pticam neba, živini in vsej zemlji ter vsej laznini, ki se plazi po zemlji!« Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po Božji podobi ga je ustvaril, moškega in žensko je ustvaril.

Bog ju je blagoslovil in Bog jima je rekel: »Bodita rodovitna in množita se, napolnita zemljo in si jo podvrzita; gospodujta ribam v morju in pticam na nebu ter vsem živalim, ki se gibljejo po zemlji!« Bog je rekel: »Glejta, dajem vama vse zelenje s semenom, ki raste po vsej zemlji, in vse sadno drevje, katerega sadje nosi seme. Naj vama bo v hrano. Vsem živalim na zemlji, vsem pticam na nebu, vsemu, kar se giblje po zemlji in ima v sebi življenje, dajem v živež vse zelene rastline.« Zgodilo se je tako. Bog je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je zelo dobro. In bil je večer in bilo je jutro, šesti dan.

Sledi spodbudna beseda duhovnega asistenta

*****

Iz Vodila FSR, člen 18:

Spoštujejo naj druge stvari, tako žive kot nežive, ki »nosijo pečat Najvišjega«, in naj se trudijo, da skušnjava izkoriščanja premagajo s Frančiškovim duhom vesoljnega bratstva.

Razmišljanje:

Kaj bi bilo za Frančiška kakor tudi za nas stvarstvo brez sonca, nebeški obok brez svetlikanja zvezd in raznih luninih odsevov, kaj bi bila zemlja brez lepote cvetja, brez božanja vetra in njegovih mogočnih sunkov, brez žuborenja čiste in koristne vode, brez žetve in sadov?

Kaj bi bilo stvarstvo brez človeka? Brez krone stvarstva, brez človeka, ki zna sprejemati in darovati svoje trpljenje, brez človeka, ki zna odpuščati?

Vsi Frančiškovi bi morali zgledu serafskega očeta občudovati lepote in dobrote stvarstva, hvaliti in poveličevati Boga za bogastvo darov, ki jih daje zemlja.

To, kar Frančišek občuduje, hvali in lasti, veličina, vsemogočnost, modrost Boga stvarnika. Vsega tega je Frančišek učil svoje brate ter nanje prenesel smisel spoštovanja vseh bitij, živih in neživih, ker vse nosi pečat Božje roke in so njegovo znamenje.

V današnji družbi ni težko pasti v skušnjava torej v greh izkoriščanja neživih stvari in tudi živih bitij za lastne koristi in kako težko je narediti korak k »Frančiškovem duhu vesoljnega bratstva«.

Konstitucije nas v svojem 18. členu spominjajo:

»1. Bratje in sestre FSR so poklicani, da osebno prispevajo k razvoju človeštva, ko se navdihujejo v osebi in sporočilu svetega Frančiška, v katerem so spoštovane človekove osebe, odgovornost in ljubezen živa resničnost.

2. Poglobiti morajo prave temelje vesoljnega bratstva in povsod ustvarjati duha sprejemanja in bratskega ozračja. Odločno naj se upirajo vsem oblikam izkoriščanja, razločevanja, potiskanja ljudi na rob in sleherni ravnodušnosti do bližnjega.

3. Sodelujejo naj z gibanji, ki pospešujejo bratstvo med ljudmi: naj si prizadevajo »ustvariti vredne življenjske razmere« za vse in delajo za svobodo slehernega naroda.

4. Ko posnemajo svetega Frančiška, zavetnika ekologov, naj pospešujejo dejavne pobude za ohranitev stvarstva, sodelujejo pri naporih za preprečevanje

onesnaževanja in uničevanja narave in ustvarjajo pogoje življenja in okolja, ki ne bodo ogrožali človeka.«

Vprašanja za pogovor:

1. Kaj občutiš ob spoznanju, da je Bog, vsemogočni stvarnik nebes in zemlje, tvoj Oče?
2. Harmonija stvarstva je odvisna tudi od nas tukaj. Ali naša srečanja pripomorejo k temu, da je v svetu več duha Frančiškovega vesoljnega bratstva?
3. Kje in kako lahko ti osebno prispevaš k večjemu spoštovanju življenja tako živega kot neživega?

Zaključna molitev:

Tebe ljubim,
Stvarnik moj,
ti si ohranil me nocoj;
tebi delo posvetim,
dušo in telo izročim.
O Marija, vodi me
po nedolžni poti
in ob smrti pridi mi
z Jezusom naproti.

O Gospa moja, o Mati moja,
tebi se vsega darujem;
in da se ti vdanega skazem,
ti danes posvetim:
svoje oči, svoja ušesa,
svoja usta in svoje srce,
sebe popolnoma vsega.
Ker sem torej tvoj, o dobra Mati,
varuj me, brani me kakor svojo last
in posest. Amen.

Za prihodnji mesec:

Iz Svetega pisma

1 Mz 2,4b-25

Ps 8,2-10

1 Pt 2,1-10

Raz 21,1-9

Raz 7,9-17

12. OBLJUBA EVANGELJSKEGA ŽIVLJENJA

Molitveno bogoslužje

Pesem: **O moj Bog, dopusti mi**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha ...

Vsi:

O pridi, Stvarnik, Sveti Duh,
obišči nas, ki tvoji smo,
napolni s svojo milostjo
srce po tebi ustvarjeno.
Ime je tvoje Tolažnik
in dar Boga najvišjega,
ljubezen, ogenj, živi vir,
posvečevalec vseh stvari.
Razsvetli z lučjo nam razum,
ljubezen v naša srca vlij,
v telesni bedi nas krepčaj,
v slabosti vsaki moč nam daj.
Odženi proč sovražnika
in daj nam stanoviten mir,
pred nami hodi, vodi nas
in zla nas varuj vsakega.
Po tebi naj spoznavamo
Očeta in Sina Božjega,
In v tebe trdno verujemo,
ki izhajaš večno iz obeh. Amen.

Berilo: Mt 7,21-27

»Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: ›Gospod, Gospod,‹ ampak kdor uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih. Veliko mi jih bo reklo tisti dan: ›Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem imenu prerokovali in v tvojem imenu izganjali demonov in v tvojem imenu storili veliko mogočnih del?‹ In takrat jim bom naznanil: ›Nikoli vas nisem poznal. Pojdite proč od mene, kateri ravnate nepostavno!‹«

Hiša na skali

»Zato je vsak, ki posluša te moje besede in jih uresničuje, podoben preudarnemu možu, ki je zidal svojo hišo na skalo. Ulila se je ploha, pridrlo je vodovje in zapihali so vetrovi ter se zagnali v to hišo, in vendar ni padla, ker je imela temelje na skali. Kdor pa te moje besede posluša in jih ne uresničuje, je podoben nespametnemu možu, ki je zidal hišo na pesku. Ulila se je ploha, pridrlo je vodovje in zapihali so vetrovi; zagnali so se v to hišo in padla je in njen padec je bil velik.«

Sledi spodbudna beseda duhovnega asistenta

*****

Iz Vodila FSR, člen 4, 23:

Vodilo in življenje Frančiškovih bratov in sester v svetu je: izpolnjevati evangelij našega Gospoda Jezusa Kristusa po zgledu svetega Frančiška Asiškega, ki ga je Kristus navdihoval in mu bil središče življenja z Bogom in ljudmi.

Prošnjo za sprejem v FSR je treba predložiti krajevnemu bratstvu, njegov svet odloča o sprejemu novih bratov in sester.

Vključevanje v bratstvo se uresničuje v času uvajanja in začetne vzgoje, ki traja vsaj eno leto, in z zaobljubo Vodila.

Razmišljanje:

Zaobljuba je pomemben trenutek za tistega, ki želi biti član FSR. Na to nas spominja tudi 42. člen konstitucij:

»Zaobljuba je slovesno cerkveno dejanje, s katerim kandidat v zavesti, da ga je poklical Kristus, obnovi krstne obljube in javno potrdi lastno odločitev za življenje po evangeliju v svetu po zgledu svetega Frančiška in Vodilu FSR.«

Vsako bratstvo se mora dobro pripraviti na to slovesno cerkveno dejanje. Med tem dejanjem bo novinec, ki je skozi celo leto temeljito preučeval in se poglobljal v Vodilo in druge Frančiškove spise, pred Bogom in pred drugimi ljudmi prejel posebno obleko, ki ne bo zunanja, ampak notranja, ki ga bo označevala in spreminjala.

Zaobljuba pomeni »izpovedati«, javno izreči, razodeti, potrditi svojo odločitev za obnovitev krstnih obljub. To dejanje je svobodno in ima za cilj doseči popolno ljubezen, kar ni majhna stvar. Zaobljuba je po svoji naravi večna. Tudi če je nekdo prisiljen, da se za nekaj časa oddalji od bratstva in živi v kraju, kjer ni nobenega

bratstva, ostaja član FSR in živi sam to, kar je obljubil pred duhovnikom in pred Bogom, da se bo trudil živeti po evangeliju.

Vodilo želi vsakega člana FSR bolj približati Kristusu in človeku po evangeliju, da bi tako nenehno čutil pomembnost duhovnih in človeških vrednot s spolnjevanjem evangeljskih svetov.

Vprašanja za pogovor:

1. Kaj tebi osebno pomeni obljuba evangeljskega življenja?
2. Kakšni občutki te prevevajo pred vstopom v FSR?
3. Imaš kakšne pomisleke, zadržke pred tem dejanjem?
4. Verjameš, da ti bratstvo lahko pomaga živeti zaobljubo?
5. Marija je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po Tvoji besedi.«
6. Ali ti Marijin zgled pomaga, da lahko izrečeš svojo obljubo evangeljskega življenja.

Zaključna molitev:

Gospod, moj Bog, v meni ni dovolj poguma in volje, da bi lahko povsem iskreno kriknil s svetim Frančiškom: »Razsvetli temine mojega srca!« Rajši bi molil: »Zakrij temine mojega srca; ne odkrival mi starih ran; skrij moje slabosti in grehe; ne kaži mojih pomanjkljivosti in napak. Naj ta tema ostane v meni, da je nihče ne vidi. Naj ostane tam, kajti zdi se mi, kakor da je tudi ti ne upoštevaš ...«

Pa vendar, Gospod, tebi ni nič skrito. Ti vse veš.

Ti, moj Bog in moj Gospod, hočeš biti navzoč v sleherni moji stiski, ki me zadene v življenju, hočeš me ozdraviti.

Ti si Odrešenik.

Zato pridi, Gospod, v globino mojega bitja!

Pridi v prostore moje duše! Pridi, Gospod, in prežemi vso mojo notranjost! Kakor svetloba te sveče počasi osvaja prostor, preganjajoč temo, naj svetloba tvoje milosti in tvojega prihoda razprši mrak v moji duši!

Pridi, Gospod, in poglej vse moje muke.

Glej tisto, kar si tako težko priznam.

Glej napake,

ki jih v življenju kar naprej ponavljam.

Poglej me in odkrij moje slabosti,

ki jih niti samemu sebi ne povem.

Poglej me zdaj, Gospod,
prežmi me in me razsvetli!

Naj ti zaupam.

Naj ti verjamem, da tvoj pogled na resnico mojega bitja ozdravlja.

Verjamem, da se je brez pomena skrivati, kakor sta se skrila Adam in Eva.

Verjamem, da je rešitev v iskrenosti in resnici.

Zato me razsvetli, da se popolnoma spoznam,
da pristanem nase.

Razsvetli me, da v meni izginejo vsi temni koti in da se ne bom skrival pred tvojim
obličjem.

Naj me tvoja milost opogumi.

Naj me izkušnja tvoje ljubezni pripelje k odrešilnemu spoznanju, da se mi ni treba
skrivati pred teboj, da smem pred tvoje oči, kajti ti si luč, ljubezen in resnica.

Gospod, razsvetli do dna temine mojega srca! Vem, da je vsak dan dovolj priložnosti
za to.

V nas je trajno nagnjenje k temi in zlu.

Močno me obsij, da spoznam, kako od tebe nimam kam iti.

Naj se sprejmem v luči tvoje dobrote!

Naj jasno vidim, Gospod, kdo sem in kakšen sem!

Vem, da me tvoj pogled ne obsoja in da se mi ni treba bati.

Zato obsij moje skrivnosti, odkrij moje skrite rane, razodeni moje slabosti. Kajti kadar
sem šibak, sem močan v tebi.

Nočem več graditi na umišljeni moči, ampak na tvoji milosti in na daru luči.